

ukontroversiel og harmløs. Vi beder blot om, at denne debat ikke kun bliver til et spørgsmål om en ideologisk bestemt fokus på de administrative byrder fra de offentlige myndigheder, men at det i stedet for bliver starten på en indsats, som hviler på en ægte vilje til at skabe bedre vilkår for de små og nye virksomheder – også i form af at bedre deres økonomiske og finansielle betingelser og i form af at sikre dem fair og rimelige konkurrencevilkår i forhold til store virksomheder.

Kim Behnke (FP):

Da jeg hørte ministerens fremlæggelsestale i dag, eller besvarelsesstale hedder det jo, så forekom det mig, at jeg egentlig havde stiftet bekendtskab med den tidligere, men da den ikke har været omdelt i salen, inden den er blevet afholdt, så kan det jo ikke være derfor. Jeg opdagede så, at det jo stort set var den kronik, som ministeren skrev til Ekstra Bladet den 11. oktober, ministeren læste op i dag og holdt som sin besvarelsesstale.

Jeg synes ikke, det er særlig imponerende, at en regering og en minister ikke har andet at byde på, end hvad der allerede for mere end en måned siden har været offentliggjort i form af en kronik i et herværende dagblad. I betragtning af alvoren af den debat, vi har i dag, så synes jeg, der er endnu mere grund til at beklage, at ministerens besvarelse ikke var mere konkret og direkte, end tilfældet var, for det, vi kunne høre fra ministeren i dag, var jo en fuldstændig nøjagtig gengivelse af, hvad ministeren har turneret rundt med i danske virksomheder, nemlig at regeringen skal nok gøre noget, regeringen er enig i, at der er for meget bureaukrati, og regeringen vil gøre alt, hvad der står i dens magt.

Hver eneste gang efterlades man bare med det store spørgsmål: Og hvad så? Hvornår ser vi noget konkret fra ministeren?

Det seneste bud fra ministeren på noget, der kunne minde om et tiltag, var, da vi i juni 1995 fra Erhvervsministeriet fik rapporten om lettelse af administrative byrder. Det, der, hvad skal man sige, bekymrede os mest, da vi så den rapport, var egentlig det udvalg, som ministeren havde nedsat, for fuldstændig i tråd med, når man nedsætter alle mulige andre udvalg, ja, så var det jo sådan, at der var en klar overvægt af folk fra det offentlige, fra Finansministeriet, Skatteministeriet og Erhvervsministeriet.

Men hvad kan de mennesker ærlig talt bidrage med? Uden at kende dem personlig vil jeg

gætte på, at ingen af dem nogen sinde så meget som har været ansat i en privat virksomhed. De er gået direkte fra deres vattindpakkede tilværelse på et universitet eller en højere læreanstalt over i ansættelse i ministeriet. De aner intet om, hvad det vil sige at drive privat virksomhed.

Men det er der jo nogle der gør, og de er jo kommet med nok så mange interessante rapporter. Håndværksrådet kom også i juni 1995 med en rapport, »Den administrative byrde i mindre virksomheder«. Vi har fra Handelskammeret for nylig fået en rapport om fremtidens væksterhverv, »Handlingens betydning«. Vi har fra Dansk Handel & Service i dag fået et sammenkog af en undersøgelse, de har lavet blandt deres medlemmer, men derudover har de lavet en hel bog, »En politik for små og mellemstore handels- og servicevirksomheder«. Dansk Industri har lavet en rapport om industriens underskov, barrierer og muligheder. Arbejdsgivernes a-kasse, ASE, har lavet en tyk rapport, »Bremser for vækst«, og hvis vi går et enkelt år tilbage, så har Dansk Industri udgivet bogen »Politiske problemer og industriens løsninger«.

Dette er bare et lille udvalg af de ganske mange rapporter fra interesseorganisationer inden for erhvervslivet, der alle sammen giver det utvetydige budskab, at der kan og skal ske en kraftig reduktion af de administrative byrder, der bliver lagt på virksomhederne. Men ingen af de her nævnte organisationer, som har haft nok så stort et analysearbejde sat i gang, var altså repræsenteret i ministerens udvalg, der skulle lave den pågældende rapport.

Og det kan måske være det, der er forklaringen på, at antallet af budskaber deri er så få og små.

Det er da klart, at når man beder de embedsmænd, som selv har lavet alle reglerne eller i hvert fald stillet forslag om reglerne, om at foreslå, hvilke der kan blive ophævet, vil de da ikke umiddelbart komme med forslag om at ophæve de regler, de selv har bedt om at få indført. Det vil da rent arbejdsmæssigt og psykologisk være et kæmpenederlag for dem. Derfor skal initiativet selvfølgelig ligge et helt andet sted.

Der er så dem, der i dag har ment, at løsningsen på det her er, at der i de lovforslag, regeringen kommer med, ud over nogle bemærkninger om miljømæssige konsekvenser osv. nu også skal være et par sætninger om de administrative konsekvenser for erhvervslivet ved at indføre den pågældende lovgivning.